

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Fædrene-Aaret. Dannekvad til Hans Majestæt Kong Frederik den Siette

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Fædrene-Aaret. Dannekvad til Hans Majestæt Kong Frederik den Siette", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_249-txt-shoot-idm142.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

1³

Velkommen tilbage
Du Konge saa prud!
Velkommen tilbage!
Velsigne Dig Gud!
Velkommen tilbage
Fra fremmede Land!
Velkommen tilbage
Til Dannemarks Strand,
Til Østersalts Vove,
Til Dannemarks Skove,
Til Skjoldungens Konningebye!

2 4Med flygtende Sommer
Du foer over Sund,
Nu hilser Skiærsommer
Dig atter i Lund,
Nu grønnes de Vange,
Du gule forlod,
Og Bygblade prange
Hvor Stubbene stod,
Nu leger Skiærsommer
Med duftende Blommer,
Og Fuglene fløite i Lund.

3 Som Fader til Vaaren,
Sin Skaber til Spot,
Besynger kun Daaren
En æresyg Drot,
Vi veed, over Solen
Han bygger i Løn,
Som klæder Fiolen
Og Lilien skøn,
Som Skovene kroner,
Og liflige Toner
Indaander i Fuglenes Bryst.

4 5Den Herre vi love
For Vaaren saa mild,
Den Herre vi love
For Kongen saa gild,
Den Herre vi love
For Stammen saa prud
I Dannemarks Skove
Med herlige Skud:
For Fredrik hin Milde,
Og Fædrene gilde,
For Ætten af Dan og af Skjold.

5 Den Herre vi prise,
Som vilde i Lund
Et Varsel os vise
For store Miskund,
Thi blomstrende Dage
Det lover og spaaer,
At Kongen tilbage
Nu kommer i Aar,
Mens *Egene skyde*,
Og Lundene lyde
Af Sang fra den blommede Bøg.

6 6Ja, blomstrende Dage
Det lover og spaaer,
At end kom tilbage
En *Fædrene-Vaar*,

Med Kongen den kommer
Tilbage i Aar,
En liflig Skiærsommer
Den lover og spaaer,
Ja Fædrenes Dage
De komme tilbage,
Og Konge! de komme med Dig.

7 Lad Verden kun haane
Vort Fædreneland!
Kiærminderne blaane
For Skiold og for Dan,
Og Skioldungen finder
Sit Dannemark troe,
Saalænge Kiærminder
I Skovene groe,
Ja, glade vi flette
Kong Fredrik den Sjette
En Krands af Kiærminderne blaa.

8 7Ja milde Skiærsommer
Fra Fædrenes Old
Udklækker og Blommer
Til Kongen saa bold,
Thi de høre sammen
I Æt og i Kaar,
Dem Begge med Gammen
Vi hilse i Aar,
Vi maatte undvære
Dem lidt for at lære
At længes derefter igjen.

9 Det lød over Vange
Fra Keiserens Stad,
Om Kongerne mange,
Som ginge paa Rad;
Da svared den Frue,
Den Mark under Liin:
Lad glimre og lue!
Lad hver tage sin!
Jeg Ingen misunder,
Jeg længes og stunder
Kun efter mit Skioldungeskud.

10 8 Det, Konge! tillige
Jeg føler paa Stav,
For Keiserens Rige
Ei Marken Du gav;
Ja, for mig det klinger,
Du mangen en Gang
Paa Længselens Vinger,
Til Marken Dig svang,
Og lysted at skue
Dens Høieloftsbue,
At skue det troeste Folk.

11 Som Lykke og Seier,
Som blæsende Vind,
Saa vender og dreier
Sig Daarernes Sind,
I Dag de ophøie
En Herre til Skye,
I Morgen med Møie
De unde ham Lye;
Men trofast i Nøden,
Ja, troe indtil Døden
Er Danmark denstund det er *dansk*.

- 12 9Lad Ørne sig flokke
Til blodige Dyst,
Hvor Ligene lokke
Paa Fjeld og paa Kyst!
Dog Løven ei bæver
For Ørnenes Kloe,
Hvor Dannebrog svæver,
Er Seier og Roe;
Hvor Bøgen sig maier,
Der Dannebrog vaier
Kong Frederik! over Din Stoel.
- 13 Ja, flyttes end Bjerge,
Og sortner end Soel,
Skal Dannebrog væрге
Din Mark og Din Stoel,
Naar Herren os finder
Derunder med Troe,
Saalænge Kiærminder
I Skovene groe,
Og Sønner skal binde
Saamangen Kiærminde
I Krands for det Banner fra Gud.
- 14 10 Dog, Konge! mig tynger
En eneste Sorg,
Og sukkende synger
Jeg end for Din Borg:
Gud give Dig Naade,
Du Konge saa god!
Med Viisdom at raade
Paa Jammeren Bod!
Ak! det er vor Jammer,
At troende flammer
Ei Hjertet af Kiærlighed meer.
- 15 O! hør hvor de raabe
Paa Sølv og paa Guld,
Og stole og haabe
Paa Støv og paa Muld!
O! see det med Smerte
At Fædrenes Troe
Og Fædrenes Hjerte
I Gravene boe!
O see det med Smerte
At Dannemarks Hjerte
Det banker saa døende svagt!
- 16 11Ak, derfor vor Moder
Fik Sorrig og Harm,
Ak, derfor vor Broder
Blev slidt fra vor Barm,
Ak, derfor vi savne
Den Kvist af Din Rod,
Kong Christians Navne
Af Christians Blod,
Som skulde indtage
I kommende Dage
Vort Hjerte, Din Mark og Din Stoel.
- 17 O! vel maae vi sande,
Hvad Fædrene sang,
At tætte ei stande
De Stene i Vang,
Hvis Sønnen ei stander
Ved Faderens Grav,
Hvis Kongen til Grander

- Maa række sin Stav;
Ja dødt er et Rige,
Naar Spiret maae vige
Til Side fra Konningerad.
- 18 12Din Stamme er lignet,
O Konge saa prud!
Ved *Davids*, og signet
Af Fædrenes Gud,
Saa Søn efter Fader
Paa Kongestoel sad,
Og hvis nu aflader
Den Konningerad,
For Synderne mange
Fra Dannemarks Vange
Er veget Guds store Miskund.
- 19 O gid dog at Sorgen
Derover blev stor
I Hytten og Borgen,
I Fædrenenord,
Saa Unge og Gamle,
Saa Store og Smaa
Sig vilde forsamle
Til Kirke at gaae,
Med Anger og Smerte,
Med blødende Hjerter,
Og bede om Fædrenes Troe!
- 20 13 O kommer, ja kommer
Ei Fædrenes Troe,
Da monne vor Dommer
I Fædrene boe,
Da Fædrene svinge
Sig fra deres Børn,
Da spreder sin Vinge
Den graadige Ørn,
Da brister i Smerte
Det døende Hjerter,
Og aldrig det banker igien.
- 21 Ja, skulde hensove
Den hellige Troe,
Da aldrig i Skove
Kiærminderne groe,
Da flygter den Fane
Vi finge fra Gud,
Da saares til Bane
Vor Løve saa prud,
Og Skjoldungestammen
Nedsynker i Flammen
Af Dannemarks Dødningebaal.
- 22 14Dog, Gud det kan bedre,
Skiøndt Faren er stor,
Kun som Dine Fædre
Du elske Hans Ord!
Da Ordet skal vække
Den slumrende Troe,
Og trindt skal ved Bække
Kiærminderne groe,
Dem Sønner skal flette
For Fredrik den Sjette
Og for Hans Maria i Krands.
- 23 Ja, fromme Marie,
Du Konningebrud!

Ja, milde Sophie,
Du Dronningeskud!
O, vær Du vor Tunge!
O, vær Du vor Tolk!
Og giennem Dig sjunge
Det troeste Folk:
"Med Fædrenes Sommer
Og Hjerte Du kommer,
Velkommen Du Konge saa kiær!"

24 15 Med Dig vi forene
Da ogsaa vor Bøn,
At Gud vil forlene
Vor Konge en Søn,
De Døttre en Broder
At tage i Favn!
*Saa Konningemoder
Maa vorde Dit Navn;*
Saa end paa det Sidste
Med hellige Kviste
Maae skinne det Skjoldungetræ!

25 Ja, giver i Norden
Kun Troen et Skud,
Som dristig fra Jorden
Sig hæver til Gud;
O! da tør jeg sige,
Om Hjertet saa let:
*Ei Spiret skal vige
Fra Frederiks Æt,
Saalænge i Norden
Sig løfter fra Jorden
En Throne paa Mark og paa Fjeld.*

26 16 Ja, hvis Du omvinder,
O Konge saa bold!
Dit Spir med Kiærminder
Fra Christians Old;
Da tør jeg forjætte,
Om Hjertet saa let,
Kong Fredrik den Sjette
En Kongelig Æt,
Og Spiret, forynget,
Med Palmer omslynget,
Skal blomstrende gange i Arv.

27 Vel synes forvoven,
O Konge, min Sang,
Men Toner fra Oven
I Hjerte mig klang,
Jeg saae i det Dunkle
Dit Spir med sin Krands,
Saae Kronerne funkle
Paa Ætten i Glands,
Og glad maae min Tunge
De Syner udsiunge,
Som ei jeg begriber men troer.

28 17 O høibaarne Konning
Af Skjoldungerod!
O frugtbare Dronning
Af Skjoldungeblod!
Sig Tonerne svinge
Til Hallen fra Vang,
O, lader indklinge
I Hjertet min Sang!
Hvis troelig den gjemmes,

Den aldrig beskiæmmes,
Thi den er undfanget i Troe.

29 Det klarer, det klarer
Saa høit under Pol,
Og brat aabenbarer
Sig Dannemarks Soel,
O! Konge hin Giæve!
Du vorde kun froe!
Lad Dannebrog svæve
Paa Hallen og troe!
Da Sorgen forsvinder,
Da voxe Kiærminder
I Rosenborg-Have paa nye.

30 18Paa Christians Kiste
Den dalende Soel
Dig kaldte den Sidste
Paa Konningestoel;
Men over Dit Rige,
Som over Din Grav
Skal Solen opstige
Saa gylden fra Hav,
Og aldrig neddale,
Før hellige Svale
Forkynder den evige Soel.

31 Fra Oldtidens Dage,
O Konge saa bold!
Der klinger en Sage
Om Ætten af Skjold,
At gierne den hørde
Paa kvædende Skjald,
Naar Tungen han rørde
I Høielofts Hald,
At Skjaldene ginge
Med Sværde og Ringe
Men aldrig tomhændet af Hald.

32 19 Ei Ring jeg behøver,
Thi Ringen saa bold,
Som Dannemarks Løver
Omringer i Skjold,
Mig idelig minder
Om Skjoldungekuld,
Mig fastere binder
End Ringe af Guld,
Ja, Fædreneres Minde
Og Kiærlighed binde
Mig fast til min Fædrenedrot.

33 Ei Sværd med Guldfæste
Jeg ønsker til Lod,
Et Sværd som det bedste
Med Eg og med Od,
Det haver jeg fundet
I Kiærligheds Ord,
Det har jeg ombundet
Med Sandhedens Gjord,
Til Sværdet ei Brage
Selv eiede Mage,
I Brageløn vindes det ei.

34 20Nei, Guldstøv og Ære
Ei kan eller maae
Den Brageløn være,
Mig lysted at faae;

*Kun Rum til at tale
Guds hellige Ord
I Kirkelofts Sale
Til Frelse for Nord,
Saa Fædrenes Dage
Maae vende tilbage,
Saa vi maae forsamles til dem!*

35 Man tænker at Ordet
Som vandred saa vidt,
Nu gammelt er vordet,
Og sygt og forslidt,
Men salige Fædre
Paa Skjoldungestoel
De kiendte heel bedre
Den Aandernes Soel,
Hvis glødende Tunge
Kan evig indsjunge
Guds Kraft og Guds Fred udi Sind.

36 21 Med Fædrenes Hjerte
Du sidder paa Stoel,
Og skuer med Smerte
Den dalende Soel,
*O fø! vi behøve
Et Fædrene-Aar!*
O lad mig dog prøve
Hvad Ordet formaaer!
Dog nei, ikkun prøve
Om Dannemarks Løve
Har *Løven af Juda* forglemt!

37 Jeg raaber, jeg raaber
Til Kongen saa prud,
Jeg haaber, jeg haaber
Paa Himmelens Gud,
O, lad ikke lyde
Forgiæves min Sang!
Engang skal den fryde
Din Sjæl med sin Klang,
Naar Skyerne vige,
Og *over Dit Rige*
Du seer den opstigende Soel.
